

UDKAST

Social- og Boligministeriet
Udsatte Voksne
2025-175
SMH

17.16.2025

UDKAST

Til

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social service

(Indførelse af en selvbestemmelsesordning ved valg af tidsbegrænset
bostøtte for borgere i hjemløshed, der har haft ophold på en boform efter §
110)

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 155 af 11. februar 2025,
som ændret ved § 1 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende
ændringer:

1. I § 85 *a* indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Borgeren har ret til at vælge, jf. dog stk. 4, at støtten skal leveres af
en bestemt medarbejder, der er ansat på den boform efter § 110, hvor
borgeren har haft ophold, når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om
tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter stk. 1 inden udskrivning fra en
boform efter § 110.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan kun afslå borgerens valg af bostøtte efter
stk. 3, på baggrund af faglige og ressourcemæssige hensyn hos leverandøren
af bostøtten. Følger kommunalbestyrelsen ikke borgerens ønsker til
leverandør af bostøtten efter stk. 3 skal kommunalbestyrelsen begrunde
dette i afgørelsen efter stk. 1.

Stk. 5. Social- og boligministeren fastsætter nærmere regler om
leverandøraftalen mellem kommunalbestyrelsen og den boform efter § 110,
hvor borgeren har haft ophold, som leverer den tidsbegrænsede hjælp,
omsorg eller støtte efter stk. 3.

Stk. 6. Social- og boligministeren fastsætter en national takst for
tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter stk. 3.«

UDKAST

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2026.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse for afgørelser om hjælp, omsorg eller støtte efter § 85 a, stk. 1, i lov om social service, der er truffet før lovens ikrafttrædelse. For sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Indførelsen af en selvbestemmelsesordning ved valg af tidsbegrænset bostøtte for borgere i hjemløshed, der har haft ophold på en boform efter § 110
2.1.	Gældende ret
2.1.2.	Social- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.	Konsekvenser for FN-retten
4.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6.	Administrative konsekvenser for borgerne
7.	Klimamæssige konsekvenser
8.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9.	Forholdet til EU-retten
10.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at indføre mulighed for, at borgere, som har haft ophold på en boform efter § 110 i lov om social service (herefter serviceloven), selv kan vælge leverandør af bostøtten, når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om tidsbegrænset hjælp, omsorg

UDKAST

eller støtte efter servicelovens § 85 a, stk. 1 inden udskrivning fra en boform efter servicelovens § 110. Kommunalbestyrelsen vil kun kunne afslå borgerens valg af leverandør af den tidsbegrænsede hjælp, omsorg eller støtte efter servicelovens § 85 a, stk. 1 på baggrund af faglige og ressourcemæssige hensyn hos leverandøren af bostøtten.

Med lovforslaget foreslås det med et nyt *stk. 3* i servicelovens § 85 a, at borgeren vil have ret til at vælge, jf. dog nyt *stk. 4* i servicelovens § 85 a, at den tidsbegrænsede hjælp, omsorg eller støtte vil skulle leveres af en bestemt medarbejder, der er ansat på den boform efter § 110, hvor borgeren har haft ophold. Selvbestemmelsesordningen vil skulle gælde, når borgeren visiteres til støtte efter CTI-metoden (Critical Time Intervention) inden udskrivning fra en boform efter § 110 i serviceloven. CTI-metoden er den eneste tidsbegrænsede støttemetode efter de specialiserede støttemetoder fra housing first-tilgangen, hvor borgeren tilbydes en selvstændig bolig og samtidig modtager en individuelt tilrettelagt bostøtte. CTI-metoden har en grænse for støtten på 9 måneder.

Det foreslås for det andet med et nyt *stk. 4*, at kommunalbestyrelsen kun vil kunne afslå borgerens valg af bostøtte efter det foreslåede *stk. 3* på baggrund af faglige og ressourcemæssige hensyn hos leverandøren af bostøtten, herunder såfremt boformen ikke vil eller ikke vil kunne levere støtten samt at medarbejderen, der vil skulle levere støtten, ikke har de nødvendige kompetencer. Følger kommunalbestyrelsen ikke borgerens ønsker efter det foreslåede *stk. 3* vil kommunalbestyrelsen skulle begrunde dette i afgørelsen efter *stk. 1*.

Det foreslås for det tredje med et nyt *stk. 5* i servicelovens § 85 a, at social- og boligministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om leverandøraftalen mellem kommunalbestyrelsen og den boform efter § 110 i serviceloven, hvor borgeren har haft ophold, som vil skulle levere den tidsbegrænsede hjælp, omsorg eller støtte efter den foreslåede *stk. 3*.

Det foreslås for det fjerde med et nyt *stk. 6* i servicelovens § 85 a, at social- og boligministeren bemyndiges til at fastsætte en national takst for den tidsbegrænsede CTI-bostøtte efter det foreslåede *stk. 3*.

2. Indførelsen af en selvbestemmelsesordning ved valg af tidsbegrænset bostøtte for borgere i hjemløshed, der har haft ophold på en boform efter § 110

2.1. Gældende ret

Det følger af § 85, i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 155 af 11. februar 2025 (herefter serviceloven), at kommunalbestyrelsen skal tilbyde hjælp, omsorg eller støtte samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder til personer, der har behov herfor på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Det fremgår af bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2022-23 tillæg A, L 64 som fremsat, side 7, at kommunerne frit kan vælge, efter hvilken metode støtten til den enkelte ydes, hvormed der er mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan visitere borgere til støtte efter de specialiserede støttemetoder efter housing first-tilgangen, Critical Time Intervention (herefter CTI-metoden), Intensive Case Management (herefter ICM-metoden) og Assertive Community Treatment (herefter ACT-metoden).

Målgruppen for hjælp, omsorg eller støtte samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder efter § 85 er borgere, som har betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Socialpædagogisk støtte til en borger med særlige sociale problemer, herunder psykisk sårbarhed, alkohol- og/eller stofmisbrug og hjemløshed, kan f.eks. være rettet mod en større selvstændiggørelse og udvikling af personlige færdigheder, opretholdelse af sociale netværk, struktur i dagligdagen m.v.

Det følger af servicelovens § 85 a, at kommunalbestyrelsen kan tilbyde hjælp, omsorg eller støtte til udvikling af færdigheder efter de specialiserede støttemetoder fra housing first-tilgangen til personer i hjemløshed eller i risiko for hjemløshed, som har behov for hjælp, omsorg eller støtte på grund af særlige sociale problemer. Det følger videre af § 85 a, stk. 2, at følger kommunalbestyrelsen ikke borgerens ønsker til leverandør af bostøtten, jf. § 142, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen begrunde dette i afgørelsen efter stk. 1.

Det følger af bemærkningerne til stk. 1, jf. Folketingstidende 2022-23 tillæg A, L 64 som fremsat, side 8, at formålet med bestemmelsen er, at kommunalbestyrelsen i højere grad vil kunne tilbyde bostøtte efter de specialiserede bostøttemetoder efter housing first-tilgangen med det overordnede formål, at flere borgere i hjemløshed eller i risiko herfor vil kunne tilbydes en individuel tilrettelagt og intensiv bostøtte, som skal

UDKAST

hjælpe borgeren i overgang til egen bolig samt til at kunne fastholde egen bolig.

Det følger videre af bemærkningerne, at den individuelt tilrettelagte bostøtte vil kunne gives ud fra den enkeltes behov som en udgående, ambulant støtte primært i borgerens eget hjem eller dér, hvor borgeren opholder sig. Der findes tre specialiserede bostøttemetoder i housing first-tilgangen, der henvender sig til forskellige målgrupper af borgere med særlige sociale problemer i hjemløshed eller i risiko herfor: Assertive Community Treatment (ACT-metoden), Intensive Case Management (ICM-metoden) og Critical Time Intervention (CTI-metoden). Derudover kan en modificeret ACT-metode også anvendes. Fælles for metoderne er en høj intensitet af støtten, der gives efter behov. For de specialiserede bostøttemetoder gør det sig gældende, at den enkelte borger ikke visiteres til et antal timer, men i stedet vil blive visiteret til bostøtte efter en af metoderne. Alle metoderne er baseret på et forholdsvist lavt antal borgere tilknyttet den enkelte bostøttemedarbejder.

Det fremgår af servicelovens § 142, stk. 4, at såfremt borgeren vurderes at have behov for støtte efter § 85 a, skal det som led i udarbejdelsen af handleplanen for personer, der har ophold i en boform efter servicelovens § 110 afdækkes, om borgeren har et ønske om, at boformen efter § 110 leverer hele eller dele af bostøtten efter § 85 a til borgeren. Det følger endvidere af bemærkningerne til § 85 a, stk. 2, jf. Folketingstidende 2022-23 tillæg A, L 64 som fremsat, side 8, at såfremt kommunalbestyrelsen ikke følger borgerens ønsker til leverandør af bostøtte efter § 85 a, skal dette skriftligt begrundes i afgørelsen, og at det kan indgå i arbejdet med handleplanen, om boformen efter servicelovens § 110 på anden vis kan støtte borgeren i overgangen til egen bolig. Det fremgår videre af bemærkningerne, at det er afgørelser om bostøtte, der kan påklages til Ankestyrelsen. Dertil følger, at som udgangspunkt kan leverandørvalget ikke efterprøves, men jf. principafgørelse 76-17 kan der være tilfælde, hvor Ankestyrelsen alligevel kan efterprøve leverandørvalget.

Af servicelovens § 148 fremgår, det at kommunalbestyrelsen i borgerens handlekommune, jf. §§ 9-9b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, fører tilsyn med de tilbud, som kommunalbestyrelsen i denne kommune i forhold til den enkelte person har truffet afgørelse om, jf. § 3, stk. 1 i serviceloven. Kommunalbestyrelsen fører således et personrettet tilsyn i tilfælde, hvor kommunen har truffet afgørelse om støtten efter § 85 a.

UDKAST

Af servicelovens § 176 a følger, at staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til bostøtte efter § 85 a i op til 2 år efter borgerens udskrivning fra en boform efter § 110 i følgende situationer: 1) kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om bostøtten inden borgerens udskrivning fra boformen efter § 110. 2) Borgeren har i umiddelbar forlængelse af udskrivningen fra boformen efter § 110 fået midlertidigt ophold i et botilbud efter § 107, hvorefter kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om, at borgeren skal modtage bostøtte efter § 85 a i egen bolig, efter at borgerens ophold i botilbuddet er afsluttet.

Det fremgår af bemærkningerne til § 176 a, jf. Folketingstidende 2022-23 tillæg A, L 64 som fremsat, side 16, at de anførte perioder for statsrefusion på udgifter til den efterfølgende støtte efter § 85 a beregnes fra datoen for borgerens første udskrivning fra boformen efter § 110. Det fremgår videre af bemærkningerne, at refusionsperioden ikke beregnes på ny, såfremt borgeren inden for den angivne periode igen optages på en boform efter § 110. Det følger videre af bemærkningerne til § 176 a, jf. Folketingstidende 2022-23 tillæg A, L 64 som fremsat, side 35, at såfremt borgeren tager ophold på en boform efter § 110 igen i løbet af den toårige periode, hvor kommunalbestyrelsen har mulighed for at opnå refusion for udgifter til bostøtte efter servicelovens § 85 a, vil kommunalbestyrelsen ikke kunne opnå en forlænget refusionsperiode for udgifterne til bostøtte. Kommunen vil dog kunne opnå refusion for udgifter til borgerens ophold på boformer efter § 110 i serviceloven, såfremt 90-dages refusionsgrænsen inden for et løbende år ikke er opbrugt, jf. servicelovens § 177, stk. 3.

Det følger af servicelovens § 166, at kommunalbestyrelsens afgørelse om bostøtte efter § 85 a i serviceloven kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 354 af 02. april 2024. Efter servicelovens § 166 kan der klages over afgørelsen om hjælp, omsorg eller støtte efter § 85 a, men ikke over valg af leverandør af støtten efter servicelovens § 85 a, da der ikke er frit valg af leverandør af støtten. Det er kun den person, som afgørelsen vedrører, der kan klage over afgørelsen. Den eksterne leverandør vil dermed ikke kunne klage over afgørelsen.

Endeligt blev der med lov nr. 482 af 12. maj 2023 om ændring af lov om social service, lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og forskellige andre love indført en fast track-ordning, jf. bekendtgørelse nr. 1085 af 14. august 2023, § 15, stk. 1., nr. 5, som forpligter Ankestyrelsen til så vidt muligt at træffe afgørelse i sager om klager over afgørelser efter

servicelovens § 110, stk. 5, om udskrivning af en borger fra en boform efter § 110 inden 8 uger.

2.1.2. Social- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Bestemmelsen om bostøtte efter § 85 a kom ind i lov om social service (herefter serviceloven) ved lov nr. 482 af 12. maj 2023 om omlægningen af indsatsen mod hjemløshed, udvidelse af ordningen om udslningsboliger og indretning af bofællesskaber m.v., som opfølgning på aftalen *om Fonden for blandede byer – flere billige boliger og en vej ud af hjemløshed* af 26. november 2021 mellem regeringen (Socialdemokratiet) Dansk Folkeparti, SF, Enhedslisten og KristenDemokraterne.

Et af elementerne i Lov nr. 482 af 12. maj 2023 er, at kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 85 a kan tilbyde hjælp, omsorg eller støtte efter de specialiserede støttemetoder fra housing first-tilgangen til personer i hjemløshed eller i risiko for hjemløshed. Det betyder, at det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om valg af leverandør til bostøtte efter § 85 a, og at valg af leverandør til bostøtten som udgangspunkt ikke kan påklages til Ankestyrelsen.

I forbindelse med fremsættelsen og behandlingen af Lov nr. 482 af 12. maj 2023 blev der stillet beslutningsforslag, B 120, samling 2023-24, om at indføre en selvbestemmelsesordning ved valg af bostøtte for borgere i hjemløshed. Beslutningsforslaget blev ikke vedtaget.

Med finansloven for 2025 blev regeringen, Socialistisk Folkeparti og Radikale Venstre er imidlertid blevet enige om at afsætte midler til at indføre selvbestemmelse for borgere i hjemløshed, som visiteres til bostøtte efter CTI-metoden (Critical Time Intervention) i housing first-tilgangen.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt *stk. 3* i servicelovens § 85 a, hvor borgeren har ret til at vælge, jf. dog det foreslåede *stk. 4* i servicelovens § 85 a, at bostøtten vil skulle leveres af en bestemt medarbejder, der er ansat på den boform efter § 110 i serviceloven, hvor borgeren har haft ophold, og når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om hjælp, omsorg eller støtte efter den tidsbegrænsede CTI-metode inden udskrivningen fra en § 110 boform. Med det foreslåede *stk. 4* foreslås det, at kommunalbestyrelsen kun vil kunne afslå borgerens valg af bostøtte efter det foreslåede *stk. 3* på baggrund af faglige og ressourcemæssige hensyn hos leverandøren af bostøtten. Det vil være, hvis boformen tilkendegiver, at boformen ikke kan eller vil levere støtten samt at medarbejderen, der vil skulle levere støtten, ikke har de nødvendige kompetencer. Derudover vil det være, hvis

UDKAST

borgerens bolig ikke er beliggende i passende afstand fra leverandøren af bostøtten, så det ikke vil kunne sikres, at den støtte og indsats, der vil skulle leveres, vil være forenelig med den visiterede indsats. Hertil vil det også høre, at leverandøren vil skulle have fokus på borgerens trivsel i lokalsamfundet/boligområdet og brug af lokale tilbud. Herudover foreslås det i det foreslåede *stk. 4. 2. pkt.*, at følger kommunalbestyrelsen ikke borgerens ønsker efter det foreslåede *stk. 3* skal kommunalbestyrelsen begrunde dette i afgørelsen efter *stk. 1*.

CTI-metoden er en intensiv støttemetode forankret i en case-manager funktion, dvs. en-til-en relation mellem en socialfaglig/socialpædagogisk medarbejder og den enkelte borger. Støtten efter CTI-metoden er tidsbegrænset til 9 måneder og henvender sig til de borgere, der i betydelig grad kan benytte det eksisterende støttesystem, og som primært har brug for støtte i en kortere overgangsperiode, herunder til at få opbygget et støttenetværk i det eksisterende system. CTI-metoden kan også bruges som en forebyggende indsats i overgangen fra en ustabil til en mere stabil boligsituation. Forud for CTI-indsatsen er der en kontaktskabelsesperiode. Efter kontaktskabelsesperioden forløber CTI-indsatsen over tre lige lange faser med hvert sit definerede indhold, hvor intensiteten i kontakten mellem borger og medarbejder falder støt gennem forløbet. Borgeren tilknyttes en medarbejder, som har en koordinerende rolle i sammensætningen og udførelsen af borgerens CTI-indsats, og som også vil være en gennemgående støtteperson, som yder social og praktisk støtte. Det anbefales, at den enkelte medarbejder har et passende antal borgere tilknyttet, da det vurderes at være forudsætningen for at kunne opnå de forventede resultater med metoden. At CTI-metoden er tidafrænset og faseinddelt betyder, at det vil være lettere for kommunerne at indgå en leverandøraftale, da denne vil kunne afgrænses til en fast periode og med klare mål for indsatsen.

En indførelse af en ret til, at borgere selv vil kunne vælge leverandør af CTI-støtten vil give borgeren mulighed for at ønske og bevare relationen til en bestemt medarbejder fra den boform, hvor borgeren har haft ophold og sikre, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne afvise borgerens ønske herom, såfremt boformen vil og vil kunne levere støtten samt at medarbejderen, der vil skulle levere støtten har de nødvendige kompetencer.

For at sikre kvalitet og ensartethed i priser foreslås det at indsætte et nyt *stk. 5* i servicelovens § 85 a, som vil skulle give social- og boligministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om leverandøraftalen mellem

kommunalbestyrelsen og den boform efter § 110, hvor borgeren har haft ophold, som leverer den tidsbegrænsede hjælp, omsorg eller støtte efter den foreslåede *stk. 3*. Det foreslås også, at indsætte et nyt *stk. 6* i servicelovens § 85 *a*, som giver social- og boligministeren bemyndigelse til at fastsætte en national takst for tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter det foreslåede *stk. 3*. Det foreslås for, at sikre en ensartet beløbsgrænse for taksten, som tilbuddet vil kunne opkræve af borgerens handlekommune samt bidrage til at give kommunerne mulighed for økonomisk styring af et område med selvbestemmelse.

3. Konsekvenser for FN-retten

Lovforslaget vurderes, at have positiv indflydelse på opfyldelse af FN's verdensmål, herunder delmål 16.7. om at sikre lydhøre, inkluderende, deltagerbaserede og repræsentative beslutningsprocesser på alle niveauer, da lovforslaget vil medføre ret til selvbestemmelse af leverandør af hjælp, omsorg eller støtte efter den foreslåede *stk. 3* i servicelovens § 85 *a* for borgere i hjemløshed, der har opholdt sig på en boform efter servicelovens § 110.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes at ville medføre kommunale merudgifter på 2,1 mio. kr. i 2026, 2,4 mio. kr. i 2027 og 2,5 mio. kr. i 2028 og årligt herefter (2026 pl). Forslagets økonomiske konsekvenser skal forhandles med KL.

Forslaget berører ikke staten og regioner.

Lovforslaget forventes at ville medføre implementeringskonsekvenser for kommunerne som følge af det foreslåede *stk. 3* i servicelovens § 85 *a*, hvor borgeren har mulighed for at vælge, jf. dog det foreslåede *stk. 4* i servicelovens § 85 *a*, at støtten skal leveres af en bestemt medarbejder, der er ansat på den boform efter servicelovens § 110, hvor borgeren har haft ophold, når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter *stk. 1* inden udskrivning fra en § 110 boform.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget forventes at ville medføre mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af det foreslåede *stk. 5* i servicelovens § 85 *a*, hvor social- og boligministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for leverandøraftalen mellem kommunalbestyrelsen og den boform efter servicelovens § 110, som vil skulle levere den tidsbegrænsede hjælp, omsorg eller støtte efter den foreslåede *stk. 3* i servicelovens § 85 *a*.

UDKAST

Lovforslaget administrative konsekvenser forventes ikke at ville overstige bagatelgrænsen for forelæggelse for regeringens økonomiudvalg på 4 mio. kr.

Derudover forventes lovforslaget at ville medføre mindre efterlevelsesefterskænkninger for erhvervslivet, som følge af det foreslåede *stk.* 5, til at social- og boligministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for leverandøraftalen mellem kommunalbestyrelsen og boformen efter § 110 i serviceloven. Bemyndigelsen forventes blandt andet anvendt til, at boformen, der vil skulle levere hjælp, omsorg eller støtte efter den foreslåede *stk.* 3 kan dokumentere, at boformsmedarbejderen, der vil skulle levere støtten har de nødvendige kompetencer for at kunne levere støtten, herunder har gennemgået oplæring i den specialiserede støttemetode fra housing first-tilgangen. Lovforslagets efterlevelsesefterskænkninger forventes ikke at ville overstige 10 mio. kr. på samfundsplan.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes at ville medføre mindre administrative konsekvenser for borgeren, såfremt borgeren benytter sin klageret til Ankestyrelsen, hvis borgerens ønske til valg af leverandør for den tidsbegrænsede bostøtte efter den foreslåede *stk.* 3 i servicelovens § 85 a ikke imødekommes.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at medføre klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at medføre miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... (... dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

...

11. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter

UDKAST

	(hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	(hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget skønnes at medføre kommunale merudgifter på 2,1 mio. kr. i 2026, 2,4 mio. kr. i 2027 og 2,5 mio. kr. i 2028 og årligt herefter. Forslaget berører ikke stat og regioner.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget forventes at ville medføre implementeringskonsekvenser for kommuner, som følge af den i lovforslaget foreslåede stk. 3 i servicelovens § 85 a.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Lovforslaget forventes at ville medføre mindre efterlevelsesefterskærpskonsekvenser for erhvervslivet som følge af det foreslåede stk. 5 i servicelovens § 85 a. Lovforslagets efterlevelsesefterskærpskonsekvenser forventes ikke at ville overstige 10 mio. kr. på samfundsplan.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Lovforslaget forventes at ville medføre mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af det foreslåede stk. 5 i servicelovens § 85 a. Lovforslaget administrative konsekvenser forventes ikke at ville overstige bagatelgrænsen for forelæggelse for regeringens økonomiudvalg på 4 mio. kr.

UDKAST

Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget vurderes at ville medføre positive administrative konsekvenser for borgeren, i de tilfælde borgeren benytter sin klageret til Ankestyrelsen, hvis borgerens ønske til valg af leverandør for den tidsbegrænsede bostøtte efter den foreslåede <i>stk. 3</i> i servicelovens § 85 <i>a</i> ikke imødekommes.	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 85 a i lov om social service (herefter serviceloven), at kommunalbestyrelsen kan tilbyde hjælp, omsorg eller støtte til udvikling af færdigheder efter de specialiserede støttemetoder fra housing first-tilgangen til personer i hjemløshed eller i risiko for hjemløshed, som har behov for hjælp, omsorg eller støtte på grund af særlige sociale problemer. Det fremgår videre af § 85 a, stk. 2, at følger kommunalbestyrelsen ikke borgerens ønsker til leverandør af bostøtten, jf. § 142, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen begrunde dette i afgørelsen efter stk. 1.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3* i servicelovens § 85 a, hvor borgeren har ret, jf. dog det foreslåede *stk. 4* i servicelovens § 85 a, til at vælge, at støtten skal leveres af en bestemt medarbejder, der er ansat på den boform efter servicelovens § 110, hvor borgeren har haft ophold, når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter stk. 1 inden udskrivning fra en boform efter servicelovens § 110.

Formålet med det foreslåede *stk. 3* er, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne afvise borgerens ønske om at besvare relationen til boformsmedarbejderen i de tilfælde, borgeren visiteres til en tidsbegrænset støtte efter § 85 a stk. 1.

Det foreslåede nye *stk. 3*, vil blive omfattet af den nuværende regel i § 166 i serviceloven om, at kommunalbestyrelsens afgørelser om bostøtte, herunder også leverandørvalget kan indbringes for Ankestyrelsen. Det betyder, at kommunalbestyrelsens afgørelse om tidsbegrænset bostøtte og leverandør heraf efter det foreslåede *stk. 3*, vil kunne påklages til Ankestyrelsen.

Borgeren vil som udgangspunkt ikke kunne klage over, at kommunen ikke imødekommer borgerens ønske til leverandør af de tidsbegrænsede støttemetoder (ICM, ACT og M-ACT), efter § 85 a, stk. 2, idet der ikke indføres en ret til selvbestemmelse for de tidsbegrænsede støttemetoder. Ankestyrelsen vil dog kunne påse, om kommunalbestyrelsen overholder kravet om skriftlig begrundelse efter § 85 a, stk. 2, som led i Ankestyrelsens sædvanlige prøvelse i forbindelse med behandlingen af en klage over en

UDKAST

afgørelse efter § 85 a, stk. 1 og 2. Efter Ankestyrelsens principafgørelse 76-17 fra 2017 kan der dog være tilfælde, hvor Ankestyrelsen alligevel kan prøve, om den valgte leverandør kan yde den tilstrækkelige hjælp. Det fremgår således, at hvis beslutningen, om hvem der skal udføre hjælpen, omsorgen eller støtten, er væsentlig indgribende for borgeren, er der tale om en afgørelse, som borgeren kan klage over til Ankestyrelsen. Ankestyrelsen kan for så vidt angår afgørelser om den tidsbegrænsede støtte alene tage stilling til, om borgeren får den tilstrækkelig hjælp ved den valgte leverandør. Ankestyrelsen kan ikke i sin prøvelse pege på en anden leverandør.

De gældende regler i § 85 a i serviceloven betyder, at der ikke vil kunne opstilles betingelser for, at boformen vil kunne levere støtten efter det foreslåede *stk. 3*. Det foreslås derfor med et nyt *stk. 4* i servicelovens § 85 a, at kommunalbestyrelsen kun vil kunne afslå borgerens valg af bostøtte efter det foreslåede *stk. 3* på baggrund faglige og ressourcemæssige hensyn hos leverandøren af bostøtten. Det vil være, at boformen tilkendegiver, at boformen kan levere støtten ud fra et kapacitetshensyn, så det sikres at medarbejderen har et passende antal borgere tilknyttet, da det vurderes at være en forudsætningen for at kunne opnå de forventede resultater med metoden. Samtidig vil det være, hvis borgerens bolig ikke er beliggende i passende afstand fra leverandøren af bostøtten, så det ikke vil kunne sikres, at den støtte og indsats, der vil skulle leveres, er forenelig med den visiterede indsats. Hertil vil det også høre, at leverandøren vil skulle have fokus på borgerens trivsel i lokalsamfundet/boligområdet og brug af lokale tilbud. Det vil også være, at medarbejderne har mulighed for at sige nej til at levere bostøtten. Derudover vil det også være, at boformen vil kunne dokumentere over for kommunalbestyrelsen, at den konkrete medarbejder har de nødvendige kompetencer for at kunne levere støtten. Det foreslås derfor med det foreslåede *stk. 4*, at kommunalbestyrelsen vil kunne afslå borgerens valg af bostøtte efter det foreslåede *stk. 3*, såfremt medarbejderen, der vil skulle levere støtten, ikke har de nødvendige kompetencer. Herudover foreslås det i det nye *stk. 4, 2. pkt.*, at følger kommunalbestyrelsen ikke borgerens ønsker efter det foreslåede *stk. 3* skal kommunalbestyrelsen begrunde dette i afgørelsen efter *stk. 1*.

Det foreslåede *stk. 4, 2. pkt.* vil medføre, at i de tilfælde, hvor borgeren inden udskrivning fra et ophold på en boform efter § 110 i serviceloven visiteres til tidsbegrænsede hjælp, omsorg eller støtte efter § 85 a, vil kommunen som led i udarbejdelsen af handleplanen efter § 142, stk. 4 skulle afdække,

UDKAST

hvorvidt borgeren har et ønske om, at en medarbejder fra boformen vil skulle levere støtten.

Det vil være god socialfaglig praksis, at medarbejderen, der vil skulle levere støtten i samarbejde med borgeren udarbejder en pædagogisk plan for housing first-indsatsen efter CTI-metoden. Den pædagogiske plan vil skulle beskrive indholdet af støtten, samt hvilke mål og delmål der arbejdes med.

De gældende regler i § 85 a i serviceloven indeholder ikke hjemmel til, at social- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om leverandøraftalen mellem kommunalbestyrelsen og den boform efter § 110, hvor borgeren har haft ophold, som leverer den tidsbegrænsede hjælp, omsorg eller støtte efter det foreslåede *stk. 3*. De gældende regler i servicelovens § 85 a indeholder ligeledes ikke hjemmel til, at social- og boligministeren kan fastsætte en national takst for tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter det foreslåede *stk. 3*.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt *stk. 5* i servicelovens § 85 a, hvorefter social- og boligministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om leverandøraftalen mellem kommunalbestyrelsen og den boform efter § 110, hvor borgeren har haft ophold, som leverer den tidsbegrænsede hjælp, omsorg eller støtte efter det foreslåede *stk. 3*.

Det er forventningen, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om en række forudsætninger for, at boformen vil kunne levere støtten efter det foreslåede *stk. 3*. Det vil blandt andet være en forudsætning, at boformen efter § 110, som leverer støtten, vil skulle dokumentere over for kommunen, at den konkrete medarbejder, der yder støtte efter det foreslåede *stk. 3*, har de nødvendige kompetencer for at kunne levere støtten, herunder har gennemgået oplæring i den specialiserede støttemetode fra housing first-tilgangen, der sikrer, at vedkommende vil kunne udføre indsatsen, der er truffet afgørelse om, at borgeren skal modtage. Dokumentation vil f.eks. kunne være en form for et kursusbevis.

For at sikre de beskrevne forudsætninger og sikre øget kommunal styring med den indsats, som borgeren visiteres til, og som boformsmedarbejderen vil skulle levere, såfremt det foreslåede *stk. 3*, benyttes, vil kommunalbestyrelsen skulle indgå en leverandøraftale med boformen efter § 110, hvor medarbejderen er ansat. Kommunalbestyrelsen vil i leverandøraftalen kunne fastsætte krav til boformen og den medarbejder, der vil skulle levere støtten, som ikke vil kunne fraviges. Kommunalbestyrelsen

UDKAST

vil desuden kunne fastsætte nærmere vilkår for, hvordan leverandøren løbende skal orientere om progression og fremdrift i indsatsen. I den forbindelse anbefales det, at boformen oversender den pædagogiske plan til kommunen. De i leverandøraftalen fastsatte krav vil ikke kunne være mere restriktive eller mere lempelige end de krav, kommunalbestyrelsen stiller til egne CTI-forløb. Kommunen vil før afslutningen af forløbet skulle vurdere, om borgerens støttebehov er dækket efter den konkrete CTI-indsats ophør, og/eller om der vil være behov for yderligere indsatser.

Såfremt borgerens valg af bostøttemedarbejder ikke vil være mulig at imødekomme, og borgeren ikke ønsker at modtage bostøtte fra en anden medarbejder på den boform, der er leverandør af støtten, vil leverandøraftalen i udgangspunkt bortfalde. I det tilfælde, at den medarbejder fra boformen, der leverer bostøtten, ikke har mulighed for at færdiggøre forløbet med borgeren, vil borgerens ret til at vælge, om boformen efter § 110 vil skulle levere bostøtten, fortsat være gældende, således at borgeren vil kunne vælge en anden medarbejder fra den boform, hvor borgeren havde ophold. Som led i leverandøraftalen om levering af bostøtten vil det påhvile boformen at orientere kommunen, såfremt der vil være medarbejderudskiftning i løbet af det enkelte borgerforløb. Såfremt boformen ikke vil have mulighed for at tilbyde borgeren en ny bostøtte, vil kommunen fortsat være forpligtet til at levere den ydelse, som kommunen har truffet afgørelse om, at borgeren skal modtage.

Såfremt betingelserne for at yde bostøtten ophører, hvilket eksempelvis vil forekomme, hvis borgeren på ny tager et længerevarende ophold på en boform, eller hvis borgeren skal have et længerevarende fængselsophold eller lignende, vil borgeren ikke længere kunne modtage bostøtte efter § 85 a, og leverandøraftalen mellem kommunalbestyrelsen og boformen vil således afhængigt af leverandøraftalen bortfalde.

Som en del af leverandøraftalen vil kommunalbestyrelsen også have mulighed for at aftale vilkår for udbetaling af bostøtten til den boform efter § 110, som leverer den tidsbegrænsede CTI-bostøtte. Det vil f.eks. kunne aftales, at betalingen sker månedligt. Hensynet er, at kommunen ikke vil være forpligtet til at betale den fulde udgift i de tilfælde, hvor borgeren måtte vælge at springe fra forløbet, inden forløbet afsluttes, eller leverandøren ikke længere har mulighed for at levere støtten.

UDKAST

Det foreslås også at indsætte et nyt *stk. 6* i servicelovens § 85 a, hvorefter social- og boligministeren bemyndiges til at fastsætte en national takst for tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter det foreslåede *stk. 3*.

Det er forventningen, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte en beløbsgrænse for taksten, som tilbuddet vil kunne opkræve af borgerens handlekommune.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås med *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2026. Dette vil medføre, at borgeren har ret til at vælge, jf. dog det foreslåede *stk. 4* i serviceloven, at støtten skal leveres af en bestemt medarbejder, der er ansat på den boform efter § 110, hvor borgeren har haft ophold, når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter *stk. 1* inden udskrivning fra en boform efter servicelovens § 110.

Det foreslås med *stk. 2*, at loven ikke finder anvendelse for afgørelser om hjælp, omsorg eller støtte efter § 85 a, *stk. 1*, i lov om social service, der er truffet før lovens ikrafttrædelse. For sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse. Den foreslåede overgangsbestemmelse vil medføre, at afgørelser om hjælp, omsorg eller støtte efter § 85 a, *stk. 1* i serviceloven, der er truffet før d. 1. januar 2026, ikke vil være omfattet af det foreslåede *stk. 3* i servicelovens § 85 a.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1 I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 155 af 11. februar 2025, som ændret ved § 1 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:
§ 85 a. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde hjælp, omsorg eller støtte til udvikling af færdigheder efter de specialiserede støttemetoder fra housing first-tilgangen til personer i hjemløshed eller i risiko for hjemløshed, som har behov for hjælp, omsorg eller støtte på grund af særlige sociale problemer. <i>Stk. 2.</i> Følger kommunalbestyrelsen ikke borgerens ønsker til leverandør af bostøtten, jf. § 142, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen begrunde dette i afgørelsen efter stk. 1.	1. I § 85 a indsættes efter stk. 2 som nye stykker: »Stk. 3. Borgeren har ret til at vælge, jf. dog stk. 4, at støtten skal leveres af en bestemt medarbejder, der er ansat på den boform efter § 110, hvor borgeren har haft ophold, når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter stk. 1 inden udskrivning fra en boform efter § 110. Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan kun afslå borgerens valg af bostøtte efter stk. 3 på baggrund faglige og ressourcemæssige hensyn hos leverandøren af bostøtten. Følger kommunalbestyrelsen ikke borgerens ønsker til leverandør af bostøtten efter stk. 3 skal kommunalbestyrelsen begrunde dette i afgørelsen efter stk. 1. Stk. 5. Social- og boligministeren fastsætter nærmere regler om leverandør aftalen mellem kommunalbestyrelsen og den

UDKAST

	boform efter § 110, hvor borgeren har haft ophold, som leverer den tidsbegrænsede hjælp, omsorg eller støtte efter stk. 3. Stk. 6. Social- og boligministeren fastsætter en national takst for tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter stk. 3.«
--	--